

Sygn. akt II K 48/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Katarzyna Garbarczyk

Protokolant – sekr.sąd. Aneta Dybikowska

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 07 kwietnia 2014 roku sprawy

H. S. s. Z. i Z. zd. K., ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że: W dniu 10 stycznia 2014 roku w G. na ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (o zawartości 1,09 mg/l, 1,08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował po drodze publicznej samochodem osobowym m-ki P. o rej. (...) przy czym był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku sygn. akt IIK 185/12

tj. o czyn z art. 178a§4kk

1. Oskarżonego **H. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§4 kk skazuje go na karę 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 69§1 i 2kk, art. 70§1 pkt 1kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 2 (dwa) lat.
3. Na podstawie art. 42§2kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat.
4. Na podstawie art. 49§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 500 (pięćset) złotych.
5. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w wysokości 90 (dziewięćdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 48/14

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranych dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. S., wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 25.04.2012 roku, w sprawie IIK 185/12, był skazany za popełnione w dniu 16.10.2011 r., przestępstwo z art. 178a§1 kk, i orzeczono wówczas wobec oskarżonego m. in. na podstawie art. 42§2 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 roku. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 03.05.2012 roku.

W dniu 10.01.2014 roku, oskarżony spożywał alkohol w postaci piwa, po czym zasiadła za kierownicę samochodu osobowego m-ki P. o nr rej. (...). Kierując tym pojazdem na ul. (...) w G., został zatrzymany do kontroli drogowej. Patrol policji poddał oskarżonego badaniu na stan zawartości alkoholu w organizmie. Użyty w tym celu alkometrem

wykazał 1,09 mg/l i 1,08 mg/l alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu. Kontrolującym oskarżony podał kiedy i jaki alkohol spożywał.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień H. S. (k. 17-18), protokołu użycia alkometru (k. 2), zapytania o karalność (k. 13-14), odpisu wyroku (k. 10).

Oskarżony H. S. przyznał się do winy. Potwierdził, że jechał i kierował samochodem, podał kiedy i jaki spożywał alkohol (wyjaśnienia k. 17- 18).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom H. S., iż w dniu 10.01.2014 roku jechał i kierował samochodem osobowym m-ki P. o nr rej. (...), ul. (...) w G., i był wówczas pod wpływem alkoholu - uznając, iż nie ma podstaw, by podważać, wiarygodność tych wyjaśnień. Wyjaśnienia te korespondowały z wynikami przeprowadzonego wobec oskarżonego badania alkometrem (k.2), z których jednoznacznie wynikało, że w chwili czynu H. S. znajdował się w stanie nietrzeźwości.

W świetle dowodów w postaci zapytania o karalność (k. 13-14) i odpisu wyroku (k. 10), stwierdzić należy, że H. S. wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 25.04.2012 roku, w sprawie IIK 185/12, był skazany za popełnione w dniu 16.10.2011 r., przestępstwo z art. 178a§1 kk, i orzeczono wówczas wobec oskarżonego m. in. na podstawie art. 42§2 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 roku. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 03.05.2012 roku.

Na podstawie zebranych w sprawie dowodów, które uznać należy za spójne, korespondujące ze sobą i wzajemnie się uzupełniające, przyjąć trzeba bez żadnych wątpliwości winę i sprawstwo H. S., w zakresie popełnienia zarzucanego mu czynu.

W myśl art. 45 ust.1 pkt. 1 Ustawy z dnia 20.06.1997 roku Prawo o ruchu drogowym (DZ U Nr 98 poz. 602 z późn. zm.) zabrania się kierowania pojazdem osobie będącej w stanie nietrzeźwości. Z art. 115§16 kk wynika, że stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu przekracza w 1 dm³ wydychanego powietrza 0,25 mg lub 0,5 promila we krwi. H. S., w dniu 10.01.2014 roku w G., na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości 1,09 mg/l i 1,08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował po drodze publicznej samochodem osobowym marki P. o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku - sygn. akt IIK 185/12 - za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Fakt popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu z winy umyślnej, także nie może budzić wątpliwości. H. S. zdawał sobie sprawę z tego, że znajduje się pod działaniem alkoholu - jak podał, zanim wsiadał za kierownicę pojazdu spożywał piwo. Stwierdzić należy, że sprawca działał co najmniej z zamiarem ewentualnym - wprowadzić nie chciał popełnić czynu zabronionego, ale przewidując realną możliwość jego popełnienia, godził się na to.

Wymierzając karę, Sąd kierował się ogólnymi jej dyrektywami, określonymi w art. 53§ 1 i 2 kk, tj. uwzględnił stopień winy sprawcy i społecznej szkodliwości czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków.

Inny jest stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy w wypadku, gdy naruszył on nieumyślnie obowiązujące w ruchu zasady bezpieczeństwa, a inny - - znacznie większy - gdy owe zasady naruszone zostały przez sprawcę umyślnie. Zdaniem Sądu, mając na uwadze okoliczności sprawy, ocenić należy, że czyn popełniony przez oskarżonego charakteryzuje się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. W ocenie Sądu nie ma żadnych okoliczności, które w jakimkolwiek stopniu tłumaczyłyby postępowanie oskarżonego. H. S. dopuścił się - umyślnie - naruszenia podstawowy, elementarnych zasad obowiązujących w ruchu drogowym. Zachowanie oskarżonego doprowadzić mogło do poważnych, ujemnych skutków dla bezpieczeństwa, zdrowia i życia innych uczestników ruchu drogowego, albowiem oczywistym jest, jak poważne zagrożenie na drogach stanowią nietrzeźwi kierowcy. Z tych też względów, działając na podstawie art. 178a§4 kk, Sąd skazał oskarżonego na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżony przyznał się do winy, wyraził skruchę za swój czyn, który ocenił bardzo krytycznie- co Sąd miał na uwadze, jako okoliczności łagodzące. H. S. jest młodą osobą. Poprzednio orzeczona wobec oskarżonego, za czyn z art. 178a§1 kk,

kara była karą ograniczenia wolności, a więc karą łagodniejszego rodzaju, niż kara pozbawienia wolności. Sąd uznał, że w tych okolicznościach nie zachodzi konieczność orzeczenia wobec sprawcy kary bezwzględnej tj. najsurowszej z katalogu kar, aby wdrożyć H. S. do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości. Zdaniem Sądu w sprawie zaszyły przesłanki o jakich mowa w art. 69§4 kk, dające podstawę do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawiona wolności. Z tych też względów Sąd mając na uwadze treść art. 69§1, 2 i 4 kk, art. 70§1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 lata. Zastosowanie tego okresu próby jest w ocenie Sądu wystarczające do zweryfikowania postawionej wyżej tezy.

Orzekając, w oparciu o treść art. 42§2 kk, środek karny w postaci zakazu prowadzenia przez oskarżonego wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, Sąd uwzględnił stopień zawartości alkoholu w organizmie sprawcy, wagę naruszonych przez niego – elementarnych - zasad obowiązujących w ruchu drogowym, zagrożenie jakie oskarżony stworzył dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego.

W myśl art. 49§2 kk Sąd orzekł wobec H. S. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 500 złotych, co w ocenie Sądu, dodatkowo wpłynie wychowawczo i poprawczo na oskarżonego, a zważywszy, że oskarżony jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się w miesięcznego wynagrodzenia w wysokości około 2000 zł- wysokość tego świadczenia nie przekracza zdolności finansowych sprawcy.

Wydając przedmiotowy wyrok Sąd tym samym uwzględnił wniosek Prokuratora złożony przez niego w trybie art. 335 kpk i jedynie omyłkowo nie zawarł punkcie 2 wyroku - stosując instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności – § 4 art. 69 kk. Powyższe było wynikiem przeoczenia ze strony Sądu, przy czym podkreślić należy, że w sprawie zaistniały przesłanki z art. 69§4 kk, co wykazano wyżej.

Zdaniem Sądu orzeczonej kara jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, spełni cele w zakresie prewencji szczególnej, jak i ogólnej.

Zasądając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 złotych tytułem opłaty i obciążając go pozostałymi kosztami procesu w wysokości 90 złotych, Sąd kierował się postanowieniami art. 627 kpk oraz postanowieniami ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (DZ U Nr 49, poz. 223 z 1983 roku z późn. zm.).